

[Socialministeren.]

ordentlige Kaar. Et saadant Afkom, hyppigt slet udrustet fra Fødselen, vanrøgtet fra første Færd, vil oftest være forud bestemt til en Tilværelse, som for Afkommet selv vil blive byrdefuld, og som heller ikke vil tilføre Samfundet nogen Nyttевærdi, men tværtimod paa forskellig Maade vil volde det Ulempe, bl. a. som Kontingent til Arbejdsskyhedens, Prostitutionens og Forbrydelsens Kadrer, som Forvolder af en tyngende Forsørgelsesbyrde, med hvis Ofre ingen samfundsmæssig Gevinst er forbundet.“ Det er disse Betragtninger, jeg kalder humane. Det ærede Medlems Udtalelser maa føre til at kalde dem inhumane.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 46 Stemmer mod 3.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Man gik saa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 136 af 1. Juni 1929 om Begunstigelser for Mergelselskaber.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1287).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—9 (se Tillæg C. Sp. 1291) samt dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Sluttelig foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov Nr. 106 af 31. Marts 1933 om Laan og Tilskud til Grundforbedring.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 961); Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1965).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Johs. Clausen): Det er ikke lykkedes Udvalget at opnaa Enighed om en Indstilling vedrørende det foreliggende Lovforslag om Laan og Tilskud til Grundforbedring. Alle var, som det ogsaa blev nævnt ved første Behandling, enige om, at der ved Behandlingen af Lovforslaget i Folketinget var sket betydelige Forbedringer, og alle Partier i Folketinget har givet disse Forbedringer deres Tilslutning. Det gælder saaledes om § 3 i Lovforslaget, hvorefter der til Lodsejere, som ikke kan faa Laan, kan ydes Tilskud til Anskaffelse af Rør. Endvidere var man enig om, at Loven fortjener den Udvidelse af dens Virken, som opnaas ved, at der stilles 20 Mill. Kr. i Stedet for 10 Mill. Kr. til Raadighed. I en Sum var det Beskæftigelsen, man vilde fremme; Formaalet var at skaffe Beskæftigelse ved nyttigt Arbejde i Landkommunerne. Men der var altsaa et Punkt, hvor det hverken i Folketinget eller her lykkedes at opnaa Enighed. Et Mindretal inden for Udvalget, bestaaende af Socialdemokratiets og Det radikale Venstres Medlemmer, indstiller Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, hvorimod et Flertal, bestaaende af Konservative og Venstre, ønsker et nyt Stykke indsat efter Stk. 3 i § 1. Dette Ændringsforslag angaar Prisen paa Arbejde ved Dræning og lyder saaledes:

„Arbejdet vil være at vederlægge med den Betaling, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere maatte være fastsat for tilsvarende Arbejde, eller, hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, til den Løn, der i den paagældende Egn sædvanlig ydes for tilsvarende Arbejde (jfr. Lov Nr. 179 af 23. Juni 1932 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. § 17, Stk. 2 og 3).“

Det er altsaa det Ændringsforslag, som de to Partier stiller, og det angiver de samme Retningslinier som det Ændringsforslag, der blev stillet af de to Partier i Folketinget. Men jeg vil dog gerne fremhæve, at dette Ændringsforslag giver Udtryk for en betydelig Imødekommenhed fra de to Partiers Side. Meningen er at fastslaa, hvad det offentlige under saadanne For-